

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- Komisija gādās par nepieciešamajiem resursiem, lai rezultātā nodrošinātu reālu uzlabojumu sasniegšanu, jo īpaši aicinot kvalificētus darbiniekus ar atbilstošu pieredzi tuvākajā laikā pieteikties nosūtīšanai darbā uz ESAO testēšanas pamatnostādņu programmu (TGP); tā izskatīs iespējas sniegt finansiālu atbalstu ESAO Testēšanas pamatnostādņu programmas sekretariātam, konkrēti pievēršoties alternatīvu testēšanas metožu regulatīvajai pieņemšanai;
 - Komisija katrā atsevišķā gadījumā cieši uzraudzīs ESAO procesu, lai nodrošinātu, ka šā procesa izmantošana nav saistīta ar ilgstošu kavēšanos; tostarp tā noteiktos laikposmos veiks sistemātisku ikvienas alternatīvās metodes progresa novērtējumu; ikreiz, kad saistībā ar kādu noteiktu metodi būs vērojami nepamatoti kavējumi, Komisija uzsāks ES procesu attiecīgās metodes regulatīvajai pieņemšanai;
2. saprot, ka iekšējo procedūru racionalizēšana un paātrināšana attieksies uz pilnīgi visu procesa norisi, sākot no validēšanas līdz regulatīvajai pieņemšanai;
 3. aicina Komisiju visā procesa gaitā, sākot no validēšanas līdz regulatīvajai pieņemšanai, pilnībā nodrošināt visu ieinteresēto pušu iesaistīšanu;
 4. mudina Komisiju līdz 2008. gada beigām nākt klajā ar priekšlikumu par šīs regulas pirmo pielāgošanu tehniskajai attīstībai, uzskatot to par būtisku rādītāju 1. punktā minēto saistību īstenošanai;
 5. aicina Komisiju līdz 2008. gada beigām iesniegt Parlamentam ziņojumu par šo saistību izpildi;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Jauna dzīvnieku veselības stratēģija 2007.—2013. gadam

P6_TA(2008)0235

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūcija par jaunu dzīvnieku veselības stratēģiju Eiropas Savienībā 2007.—2013. gadam (2007/2260(INI))

(2009/C 279 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par jaunu stratēģiju dzīvnieku veselības jomā Eiropas Savienībā (2007.—2013. gadam) (COM(2007)0539) (“Paziņojums par dzīvnieku veselību”) saskaņā ar kuru “profilakse ir labāka nekā ārstēšana” un Komisijas dienestu darba dokumentu (ietekmes novērtējums un ietekmes novērtējuma kopsavilkums), kas pievienots paziņojumam (SEC(2007)1189 un SEC(2007)1190) (“Paziņojums par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā”),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0147/2008),
- A. tā kā dzīvnieku veselība ir cieši saistīta ar cilvēku veselību, ņemot vērā iespēju tieši vai netieši pārnest dažādas slimības;
 - B. tā kā dzīvnieku veselība ir svarīga no ekonomiskā viedokļa, jo dzīvnieku slimības mazina dzīvnieku ražību, sekmē to bojāeju un veicina nokaušanu, tādējādi radot ekonomiskus zaudējumus;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

- C. tā kā dzīvnieki ir dzīvas, jutīgas būtnes un to aizsardzība un godprātīga attieksme pret tiem ir 21. gadsimta Eiropas kultūras un civilizētības apliecinājums;
- D. tā kā plaši dzīvnieku slimību uzliesmojumi nereti var izraisīt sociālus satricinājumus un radīt sociālas problēmas lauku apgabalos;
- E. tā kā dzīvnieku labturība ir svarīgs, taču ne vienīgais faktors, kas veicina dzīvnieku veselību, un tā ir ētiski, sociāli un ekonomiski pamatota, kā arī tā jābalsta uz nopietniem zinātniskiem pamatiem;
- F. tā kā tirdzniecības mērogi kļūst arvien globālāki un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecības apjomi palielinās gan ES, gan starptautiski;
- G. tā kā dzīvnieku veselības jautājumos ir vajadzīga saskaņota sadarbība ES un pasaules līmenī;
- H. tā kā efektīva rīcība dzīvnieku veselības jautājumos ir atkarīga ne tikai no administratīviem pasākumiem, bet arī no visu ieinteresēto pušu informētības un apņēmības pilnas sadarbības;
- I. tā kā labākais veids, kā apkarot dzīvnieku slimības, ir pirmām kārtām neļaut tiem saslimt, rīkojoties atbilstoši principiem “profilakse ir labāka nekā ārstēšana” un “vakcinācija ir labāka nekā nevajadzīga nokaušana”;
- J. tā kā vienlīdz kvalitatīvi produkti iegūstami gan no dzīvniekiem, kam veikta vakcinācija (ārkārtas vakcinācija), gan no nevakcinētiem dzīvniekiem, taču tirgi gan ES, gan ārpus tās var nepieņemt produktus no dzīvniekiem, kam veikta vakcinācija (ārkārtas vakcinācija), un lopkopjiem un citiem uzņēmumiem ir vajadzīga pietiekamas garantijas, ka tirgi būs gatavi pieņemt šādus produktus, neprasot samazināt to cenu;
- K. tā kā arvien vairāk atvērtas robežas, augošais pasaules mēroga pieprasījums pēc pārtikas, tirdzniecības un personu pārvietošanās globalizācija, globālā sasilšana un nelegālā tirdzniecība saasina ar dzīvnieku veselību saistītos riskus,
1. atzinīgi vērtē stratēģiskas pieejas izstrādi ES dzīvnieku veselības politikas jomā un atbalsta Paziņojumā par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā noteiktos vispārējos mērķus, uzdevumus un principus, kuri ES ļaus nostiprināt novēršanas mehānismus un uzlabot sagatavotību jaunu epizootisko saslimšanu gadījumā;
 2. aicina Komisiju iesniegt Paziņojumā par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā paredzēto rīcības plānu;
 3. vērš Padomes un Komisijas uzmanību uz to, ka ir neiespējami ievērot Paziņojumā par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā noteikto 2007.—2013. gada grafiku, jo debates par šo paziņojumu vēl turpinās, un pamata tiesību akti tā īstenošanai nebūs pieņemti agrāk par 2010. gadu;
 4. šajā sakarā aicina Komisiju rīkoties enerģiskāk un ņemt vērā ilgtermiņa perspektīvu jaunu likumdošanas priekšlikumu iesniegšanā, ļaujot izmantot priekšrocības no citām gaidāmajām debatēm, kas ietekmēs ES budžeta resursus un nākotnes politiskās prioritātes;
 5. atbalsta pausto apņemšanos izstrādāt jaunu stratēģiju/politiku par vienotu tiesisko regulējumu dzīvnieku veselības jomā ES, ņemot vērā Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) standartus un pamatnostādnes;
 6. uzsver, ka lauksaimniekiem, lopkopjiem un īpašniekiem ir īpaša loma dzīvnieku veselības uzraudzībā, saglabāšanā un veicināšanā, kā arī slimību profilaksē un atklāšanā;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

7. uzsver veterinārijas un ciltsdarba profesionāļu nozīmi, jo viņiem būtu jāuzņemas galvenā loma, izstrādājot un īstenojot specializētus un proaktīvus uzdevumus, piemēram, dzīvnieku veselības pasākumu plānošanu; pauž bažas par veterinārārstu pieejamību noteiktos ES lauku apgabalos;
8. uzsver cilvēka lomu dzīvnieku slimību izplatīšanā sakarā ar arvien pieaugošo mobilitāti;
9. atbalsta dzīvnieku veselības stratēģijas mērķi piešķirt lielākus līdzekļus profilaktiskiem pasākumiem un uzraudzības sistēmas nodrošināšanai, tādējādi samazinot slimību uzliesmojumu iespējamību; atbalsta principu "profilakse ir labāka nekā ārstēšana";
10. uzsver, ka nav atšķirību starp produktiem, kas iegūti no vakcinētiem dzīvniekiem un produktiem no nevakcinētiem dzīvniekiem;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visā ES varētu realizēt produktus, kas gatavoti no vakcinētiem (profilaktiski vakcinētiem) dzīvniekiem;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai no vakcinētiem dzīvniekiem gatavotus produktus pieņemtu arī starptautiskā līmenī;
13. atbalsta Komisijas Paziņojumā par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā formulēto viedokli un nolūku, atbilstoši kuram "plašas apspriedes ar ieinteresētajām personām" un "cieša apņemšanās ievērot augstus standartus dzīvnieku veselības jomā" atvieglos gan prioritāšu noteikšanu saskaņā ar stratēģiskajiem mērķiem, gan pieņemamu un atbilstīgu standartu pārskatīšanu;
14. piekrīt Paziņojumā par stratēģiju dzīvnieku veselības jomā paustajam atzinumam, ka pastāv nedalāma saikne starp dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, un sagaida, ka abas tēmas būs saistītas arī turpmākajā politikas izstrādē;
15. ar interesi gaida rezultātus izmēģinājuma projektam par dzīvnieku pārvadāšanas pieturvietām, kā arī rezultātus pētījumam par vajadzībām un nepieciešamajiem līdzekļiem, lai uzlabotu dzīvnieku veselību pārvadāšanas laikā un apstāšanās laikā kontrolpunktos;
16. atzinīgi vērtē to, ka stratēģija attiecas uz visiem dzīvniekiem ES, līdz ar to arī uz savvaļā dzīvojošiem kādreizējiem mājdzīvniekiem, ja pastāv risks, ka tie var pārnest slimību uz citiem dzīvniekiem vai cilvēkiem, kaut arī šie dzīvnieki dokumentā īpaši pieminēti nav;
17. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pieņemt ieinteresēto pušu un patērētāju pārvaldītu riska saziņas stratēģiju; norāda, ka, lai arī Eiropas lopotība ir drošāka kā jebkad un to stingri uzrauga, sabiedrības viedoklis par nozari nebūt nav apmierinošs, un dažu neseno krīžu laikā uzticības zudums tirgum jau radīja problēmas;
18. atbalsta Paziņojumā par dzīvnieku veselību minētās mērķa grupas: dzīvnieku īpašnieki, veterināro profesiju pārstāvji, pārtikas aprites uzņēmumi, ar dzīvnieku veselību saistītās nozares, interešu grupas par dzīvniekiem, pētnieki un skolotāji, sporta un atpūtas organizētāju vadošās iestādes, mācību iestādes, patērētāji, ceļotāji, dalībvalstu kompetentās iestādes un ES iestādes, un uzskata par nepieciešamu iekļaut ciltsdarba profesijas pārstāvjus;
19. norāda, ka stratēģijai dzīvnieku veselības jomā jāattiecas arī uz darbībām, ko veic kautuves, dzīvnieku transporta un dzīvnieku barības ražošanas un piegādes uzņēmumi, vienlaikus ņemot vērā administratīvās vienkāršošanas nepieciešamību;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

20. norāda, ka stratēģijai dzīvnieku veselības jomā un tajā izmantotajai profilaktiskajai pieejai ir jāattīsta nepieciešamie juridiskie un finanšu pasākumi, lai veiktu gan mājdzīvnieku un savvaļas dzīvnieku uzraudzību, gan novērstu zoonozes un dzīvnieku veselības problēmu izplatību; stratēģijā jo īpaši jāparedz vakcinācijas programmas un citi profilaktiski pasākumi saistībā ar klaiņojošu suņu un kaķu izplatītām slimībām, it sevišķi tajās vietās, kur vakcinācija šobrīd nav iespējama; mudina Komisiju novērtēt iespējamās ekonomiskās un sociālās sekas, kuras var rasties no zoonozes izplatības un cilvēku un viņu mājdzīvnieku mobilitātes;
21. norāda, ka ierosinātā stratēģija var dot pozitīvus rezultātus, ja tiks paredzēti skaidri un pārredzami nosacījumi par individuālo pasākumu finansējumu, taču Paziņojumā par dzīvnieku veselību tas nav veikts; kritizē Komisiju par to, ka iepriekš minētajā paziņojumā nav nekādu norāžu par politikas finansēšanas vajadzībām;
22. uzsver, ka, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci, nepieciešams precizēt, kāda būs ES, dalībvalstu un lauksaimniecības nozares loma attiecībā uz to pasākumu finansēšanu, kuri saistīti ar dzīvnieku veselību, piemēram, bioloģiskās drošības nodrošināšana lauku saimniecībās, vakcinācijas programmas, zinātniskie pētījumi un augstāki dzīvnieku labturības standarti, un aicina Komisiju precizēt šos jautājumus stratēģijā dzīvnieku veselības jomā;
23. vērs uzmanību uz to, ka kopēja dzīvnieku veselības politika ir viena no visvairāk integrētajām ES politikas jomām, un lielākā daļa tās finansējuma jāparedz no Kopienas budžeta, tomēr neatsakoties arī no dalībvalstu un lauksaimnieku finansiālās atbildības;
24. norāda, ka tirgi gan ES, gan ārpus tās tomēr ne vienmēr ir gatavi importēt vakcinētu un profilaktiski vakcinētu dzīvnieku gaļu; uzsver, ka lopkopji un citi tirgus dalībnieki prasa garantijas savu ražojumu pārdošanai, neveicot cenu samazināšanu; uzskata šo par ļoti svarīgu un Kopienai steidzami risināmu jautājumu, lai nodrošinātu preču brīvu apriti;
25. norāda, ka problēmas rada arvien pieaugošā baktēriju rezistence pret antibiotikām dažādās lopkopības nozarēs, kas var radīt problēmas sabiedrības veselībai; tāpēc mudina Komisiju iesniegt pētījumu par šo problēmu, nepieciešamības gadījumā papildinot to ar priekšlikumiem atbilstoši stratēģijai dzīvnieku veselības jomā;
26. pauz neapmierinātību par norādēm, ka individuālos pasākumus finansēs no esošajiem līdzekļiem, un aicina Komisiju aizstāvēt pašreizējā veterinārā fonda iespēju paplašināšanu, sagatavojot argumentus 2009. gadā paredzamajām diskusijām par budžetu;
27. norāda, ka ir svarīgi ES mērogā saskaņot pasākumus dzīvnieku veselības jomā, un aicina Komisiju aktīvāk nekā līdz šim īstenot savu koordinējošo lomu;
28. vērs uzmanību uz arvien lielākiem riskiem dzīvnieku veselības jomā sakarā ar pieaugošo pasaules mēroga mobilitāti, lielāku pārtikas pieprasījumu, plašāku starptautisko tirdzniecību un klimata pārmaiņām; uzsver nepieciešamību pēc atbilstošas ārkārtas vakcinācijas stratēģijas attiecībā gan uz esošajām, gan jaunām slimībām;

1. pīlārs. Prioritātes noteikšana ES intervencei

29. atzīst, cik svarīga loma ir riska profila noteikšanai un kategorizācijai, tostarp nosakot Kopienai pieņemamu riska līmeni un relatīvās prioritātes rīcībai riska samazināšanai; uzskata, ka jācenšas skaidri noteikt situācijas, kādās slimību risks ir palielināts un pārspēj pieņemamo līmeni, kā arī no tā izrietošās sekas;
30. norāda, ka liels ganāmpulka blīvums intensīvas lauksaimniecības uzņēmumos var palielināt slimību izplatšanās risku un traucēt slimību kontroli, ja ir radīti nepiemēroti slimību kontroles pasākumi, un ka tas pats var notikt arī citos lauksaimniecības uzņēmumos, ja slimību kontroles pasākumus neīsteno pietiekami labi;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

31. uzsver, ka sakarā ar epidēmisko slimību kontroli svarīgs ir attālums starp lauksaimniecības uzņēmumiem;

32. atzīst, ka ES ir spēkā stingri noteikumi attiecībā uz dzīvnieku transportēšanu, kuri atbilst augstu dzīvnieku labturības standartu un slimību novēršanas un kontroles pasākumu prasībām; mudina šos augstos standartus pilnībā ieviest visās dalībvalstīs; uzskata, ka standarti jāievēro valstīs, no kurām dzīvnieku izcelsmes produktus eksportē uz ES, lai pasaules mērogā veicinātu un nodrošinātu dzīvnieku labturības un veselības augstus standartus; norāda uz iespējami palielināto risku, kas saistīts ar dzīvnieku pārvadāšanu lielos attālumos, jo, ja ir radīti nepiemēroti slimību kontroles pasākumi, šādi var izplatīties slimības un tikt traucēti slimību kontroles pasākumi; tāpēc uzskata, ka rūpīgi jāpārbauda sanitārie un dzīvnieku labturības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku pārvadāšanu, un nepieciešamības gadījumā šie noteikumi ir jāpadara stingrāki; aicina steidzami ieviest Eiropas integrēto elektronisko dzīvnieku reģistrācijas sistēmu, paredzot arī kravas mašīnu izsekojamību ar globālo pozīcijas noteikšanas sistēmu; uzskata, ka dzīvnieku labturībai svarīgāka ir transportēšanas kvalitāte, nevis transportēšanas ilgums;

33. uzskata, ka jāņem vērā arī globalizācijas, klimata pārmaiņu un cilvēku pārvietošanās faktori, kuri veicina dzīvnieku slimību izplatīšanos un padara to kontroli sarežģītāku;

34. uzsver, ka nepieciešama saskaņota saziņas stratēģija attiecībā uz jauno stratēģiju dzīvnieku veselības jomā, paredzot ciešu sadarbību starp visām ieinteresēto pušu organizācijām ES, valstu un vietējā līmenī;

2. pīlārs. ES tiesiskais regulējums

35. piekrīt uzskatam, ka pašreizējais ES tiesiskais regulējums attiecībā uz dzīvnieku veselību ir sarežģīts un sadrumstalots, tāpēc tas jāpadara vienkāršāks; uzskata, ka pamatnoteikumi attiecībā uz rīcību dzīvnieku veselības jomā, ja iespējams, ir jānosaka vienā tiesību aktā;

36. turklāt uzskata, ka stratēģijas galvenajam principam jābūt pašlaik savstarpēji saistīto un savstarpēji atkarīgo politikas pasākumu nomainībai ar vienotu tiesisko regulējumu, kurā jo īpaši ņemtas vērā OIE, kā arī Pasaules Veselības organizācijas/Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Pārtikas kodeksa (*Codex*) rekomendācijas, standarti un norādījumi, vienlaikus ņemot vērā arī Eiropas Savienības noteikumus, piemēram, pārredzamību un visu ieinteresēto pušu iesaisti un nepieļaujot nekādu veselības stāvokļa pasliktināšanos ES;

37. piekrīt, ka ir jānodrošina, lai nesaskaņotie valstu un reģionu dzīvnieku aizsardzības noteikumi neradītu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, un jo īpaši, lai slimību izplatīšanās gadījumā piešķirtie līdzekļi būtu atbilstoši apdraudējumam un netiktu izmantoti nepamatoti diskriminējošiem pasākumiem tirdzniecībā, jo īpaši attiecībā uz produktiem, kuri iegūti no vakcinētiem dzīvniekiem;

38. uzskata, ka ES tiesiskajam regulējumam ir skaidri un atbilstoši elastīgi jānosaka dzīvnieku īpašnieku pienākumi riska situācijās, tostarp arī attiecībā uz tādiem dzīvniekiem, kurus netur komerciālos nolūkos, turklāt tādā veidā, kas neveicina nepamatotus konfliktus un diskusijas; uzskata, ka profilakses stratēģijas svarīgs elements ir arī savvaļas dzīvnieku saslimšanas novēršana;

39. piekrīt secinājumiem par saskaņotu izmaksu dalīšanas shēmām saistībā ar lauksaimniecības dzīvnieku epidēmiskām saslimšanām, kas bija iekļauti uzņēmuma *Civic Consulting* 2006. gada 25. jūlija priekšizpētē (saistībā ar Komisijas uzdevumā sagatavoto ziņojumu "Kopienas Dzīvnieku veselības aizsardzības politikas (CAHP) laika posmā no 1995. līdz 2004. gadam novērtējums un turpmākās alternatīvas", un kā daļu no izmēģinājuma projekta par dzīvnieku lipīgo slimību izplatīšanās novēršanu, ko Eiropas Parlaments iekļāva 2004. gada budžetā), un kuros ierosināts saskaņot dalībvalstu izstrādātās izmaksu dalīšanas shēmas; turklāt norāda, ka, tā kā izmaksu dalīšana ir cieši saistīta ar atbildības dalīšanu, šādām sistēmām ir vajadzīga visu iesaistīto pušu, tostarp dzīvnieku īpašnieku, pilnīga līdzdalība un saistību uzņemšanās, un ka jaunie mehānismi ir jāievieš, lai iesaistītās puses varētu piedalīties lēmumu pieņemšanā par nozīmīgiem politikas jautājumiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

40. atzīst nepieciešamību pārskatīt pašreizējo līdzfinansēšanas instrumentu, lai varētu nodrošināt, ka visas iesaistītās puses uzņemas atbildību un iesaistās slimību atklāšanā un izskaušanā, un novērst dažādu dalībvalstu lauksaimnieku konkurences traucējumus; aicina turpmākajā līdzfinansēšanas sistēmā kategorizēt dzīvnieku slimības pēc to apkarošanā piemērojamo pasākumu rakstura, pēc draudiem sabiedrības veselībai un citas ārējās ietekmes; norāda, ka rezervju sistēmā balstīti kompensācijas fondi dzīvnieku īpašniekiem stiprina individuālo un dalīto atbildību;

41. pilnībā piekrist uzskatam, ka kompensāciju sistēmu nevar ierobežot tikai ar kompensācijām tiem īpašniekiem, kuru dzīvnieki nokauti slimības izplatīšanās dēļ, bet šī sistēma jāpapildina arī ar riska novēršanas ierosmēm, kas būtu balstītas uz iemaksu samazinājumu nacionālajos un reģinālajos dzīvnieku veselības fondos tiem lauksaimniekiem, kuri veic īpašus riska mazināšanas pasākumus un veicinot vakcināciju (ārkārtas vakcināciju) dzīvnieku skaita samazināšanas vietā, un atzīst, ka šādi var garantēt ienākumus īpašniekiem, kuru dzīvniekiem veikta vakcinācija (ārkārtas vakcinācija); uzskata, ka šis pats princips jāattiecina arī uz dalībvalstīm kā viena no ierosmēm riska līmeņa samazināšanai;

42. atzīst, ka, ņemot vērā saspringto stāvokli pasaules dzīvnieku barības tirgū, Eiropas lauksaimniekiem steidzami vajadzīga augstvērtīga, droša, olbaltumu saturoša dzīvnieku barība par saprātīgām cenām, turklāt šajā ziņā nepietiek tikai ar zivju miltiem; vienlaikus uzsver, cik svarīgi ir konsekventi lietot piesardzības principu, atkal no jauna dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas ieviešot dzīvnieku — izņemot atgremotāju — barībā, un līdz ar to arī kopējā barības ķēdē, stingri ievērojot dzīvnieku veselības jaunās stratēģijas vadmotīvu "Profilakse ir labāka nekā ārstēšana"; norāda uz to, ka nepieciešami papildu pūliņi, lai ieviestu efektīvus kontroles un uzraudzības mehānismus attiecībā uz visu patogēnu likvidāciju ražošanas procesā, kā arī attiecībā uz to, lai nodrošinātu izsekojamību un novērstu piesārņojumu un dažādu dzīvnieku miltu veidu sajaušanos importētajā vai dalībvalstīs izgatavotajā dzīvnieku barībā;

43. aicina Komisiju veikt visaptverošu analīzi par dalībvalstu kompensācijas sistēmām un uz šīs analīzes pamata izstrādāt ES līmeņa sistēmas modeli; turklāt aicina Komisiju izstrādāt tiesisko regulējumu par efektīvu izmaksu dalīšanas shēmu dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka arī nozare līdzfinansē dzīvnieku slimību izskaušanas tiešās izmaksas;

44. norāda uz nepieciešamību sniegt ievērojamu Kopienas ieguldījumu attiecībā uz šīm nopietnajām slimībām, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un iespējas, ja attiecīgo ražotāju un valstu slogs ir pārmērīgi liels;

45. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos iesniegt ziņojumu par iespējām izveidot efektīvu finanšu garantiju sistēmu lopbarības nozares uzņēmumiem;

46. atbalsta nepieciešamību ES tiesiskajā regulējumā paredzēt noteikumus par iespējām segt netiešos zaudējumus, kas nav radušies tieši no slimību izskaušanas pasākumiem; norāda, ka netiešie zaudējumi nereti var būt lielāki par tiešajiem zaudējumiem un tāpēc ir jāizstrādā noteikumi par šādu zaudējumu kompensāciju; tāpēc pauž atbalstu plašāku pētījumu veikšanai par to, kā Kopiena varētu atbalstīt lopkopju izveidotu valsts apdrošināšanas instrumentu; tomēr norāda, ka noteiktos gadījumos privātā apdrošināšana var būt efektīvāks instruments šādu zaudējumu atlīdzināšanai;

47. norāda, ka ES tiesību akti jau ir lielā mērā balstīti uz OIE/Pārtikas kodeksa standartiem un ir lietderīgi censties sasniegt pilnīgu atbilstību tiem, kā arī ES veicināt pašai savus dzīvnieku veselības standartus, lai tos pieņemtu starptautiskā līmenī; tāpēc atbalsta ES iespējamo dalību OIE, lai palielinātu ES nozīmi pārrunās ar šo organizāciju; turklāt uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt ieinteresēto pušu ieguldījumu OIE/Pārtikas kodeksa līmenī;

48. mudina ES starptautiskajā Pasaule tirdzniecības organizācijas līmenī aizstāvēt dzīvnieku veselības un labturības augsta līmeņa standartus, lai tos paaugstinātu visā pasaulē; atzīst, ka ES ražotājiem izmaksas ir lielākas, jo ir jāievēro augstāki ES standarti, un tāpēc šie ražotāji ir jāaizsargā no ievestiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuru ražošanā ievēroti zemāki standarti;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

49. atzinīgi vērtē ierosinātos pasākumus, lai Kopienas līmenī izstrādātu eksporta stratēģiju, un uzsver, ka Komisijai jāveic viss iespējama, lai uzlabotu piekļuvi trešo valstu tirgiem un novērstu šķēršļus eksportam;

3. pīlārs. Ar dzīvniekiem saistītu apdraudējumu novēršana, uzraudzība un gatavība krīzēm

50. norāda, ka saimniecībās ir jāuzlabo bioloģiskās drošības līmenis un visi uzņēmumi ir jānodrošina paaugstināt standartus, vienlaikus atzīstot, ka infekcijas slimības var skart gan mazas, gan lielas saimniecības, gan uzņēmumus, kuros dzīvniekus tur izklaidei, gan zooloģiskos dārzus, dabas rezervātus un kautuves, kā arī tās var piemeklēt dzīvniekus pārvadāšanas un tranzīta laikā; uzskata, ka vairāki pasākumi, piemēram, lauku saimniecībā nesen ieviestu dzīvnieku izolēšana, slimu dzīvnieku izolēšana un cilvēku pārvietošanās regulēšana var būtiski aizkavēt slimību izplatīšanos;

51. norāda, ka dzīvnieku audzēšana brīvās turēšanas apstākļos ir dažādu ražošanas sistēmu noteicoša pazīme un ļoti bieži sastopama noteiktos reģionos un attiecībā uz noteiktām dzīvnieku sugām; atzīst, ka šādu praksi atbalsta gan sabiedrība, gan to veicina ar publisko finansējumu; norāda, ka šāda prakse var būt pretrunā ar bioloģiskās drošības mērķiem; uzskata, ka sabiedrībai jāatbalsta lauksaimnieki, viņiem nodrošinoties pret lielāku risku dzīvnieku veselībai, kas saistīts ar šāda veida lopkopību, un ka ir jāsaņem politiskie mērķi gan dzīvnieku veselības, gan dzīvnieku aizsardzības jomās;

52. uzsver, ka lauku saimniecību pārvaldnieku un darbinieku apmācība ir ļoti svarīga dzīvnieku labturības un veselības nodrošināšanā; tāpēc atbalsta apmācības un kvalifikācijas celšanas pasākumus;

53. sagaida, ka tiks atzītas kvalitātes vadības sistēmas, lai varētu kategorizēt ar dažādiem ražošanas sistēmu veidiem saistīto risku; pauž pārliecību, ka ar atbilstošu pārvaldību var padarīt drošākas arī tās lopkopības sistēmas, kurām dod priekšroku patērētāji un kuras rada zināmas problēmas no bioloģiskās drošības viedokļa (dzīvnieku audzēšana brīvās turēšanas apstākļos);

54. uzskata, ka ar identificēšanas un reģistrācijas palīdzību nodrošināta izsekojamība ir īpaši svarīga dzīvnieku veselības novērošanai, saslimšanu novēršanai un pārtikas drošībai; šajā sakarā atbalsta darbības dzīvnieku obligātās elektroniskās un uz DNS analizēm balstītās identificēšanas un reģistrācijas ieviešanai ES līmenī un mūsdienīgas un drošas dzīvnieku pārvietošanas uzraudzības sistēmas ieviešanai, taču vērs uzmanību uz šādu sistēmu izmaksām, jo īpaši lauku saimniecībām, kuras strādā ar ekonomiski neizdevīgām saimniecību struktūrām; aicina Komisiju palīdzēt lauksaimniekiem atrisināt problēmu ar lielajām izmaksām, kas saistītas ar nepieciešamo iekārtu iegādi, radot dalībvalstīm iespēju iekļaut šādus pasākumus savās lauku attīstības programmās;

55. norāda, ka starp dalībvalstīm pastāv lielas atšķirības attiecībā uz to liellopu skaitu, kuri nokauti sakarā ar neatbilstību ES noteikumiem identifikācijas un reģistrācijas jomā; sagaida Komisijas paskaidrojumus par šīm atšķirībām ES;

56. uzskata, ka labāki bioloģiskās drošības pasākumi uz robežām ir īpaši svarīgi, jo ES ir pasaulē lielākais pārtikas, tostarp dzīvnieku izcelsmes produktu importētājs; uzskata, ka veterinārajai un sanitārajai kontrolei uz ES robežām jābūt īpaši rūpīgai un stingrai, ņemot vērā risku, ko rada inficētu vai slimu dzīvnieku ieviešana ES, un šo kontroli jāveic nevis vienkārši pārbaudot dokumentus, bet arī novērtējot, vai dzīvnieks ir audzēts atbilstoši ES tiesību aktos noteiktajiem dzīvnieku labturības standartiem;

57. uzsver, cik svarīgas ir dzīvnieku veselības pārbaudes trešās valstīs, un prasa palielināt finansējumu Komisijas Pārtikas un veterinārajam birojam;

58. uzskata, ka veterinārajai un muitas kontrolei uz ES robežām jābūt īpaši stingrai, lai novērstu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nelegālu ieviešanu un tirdzniecību, ņemot vērā ar to saistīto slimību izplatīšanās risku; šajā sakarā vērs uzmanību uz nepieciešamību sniegt organizatorisku, apmācības un finanšu palīdzību veterinārajiem dienestiem uz ES ārējām robežām, tostarp jūras robežām, jo īpaši jaunajās

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

dalībvalstīs, trešās valstīs, kas robežojas ar ES, un jaunattīstības valstīs; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt atbilstošus saziņas darbību plānus, lai informētu iedzīvotājus par risku, kas saistīts ar privāti veiktu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu;

59. aicina Padomi un Komisiju izstrādāt mehānismus, lai nodrošinātu labāku koordināciju starp muitas dienestiem, veterinārajiem dienestiem un ceļojumu rīkotājiem, lai veicinātu sadarbību starp dalībvalstīm ES līmenī un sadarbību ar trešām valstīm;

60. aicina Komisiju ievērojami paplašināt sadarbību ar jaunattīstības valstīm, sniedzot tām tehnisko palīdzību, lai tādējādi gan palīdzētu tām sasniegt ES sanitāros standartus, gan samazinātu dzīvnieku slimību izplatīšanās risku no šīm valstīm uz ES; uzskata, ka veterinārajā sadarbībā ar trešām valstīm priekšroka jādod valstīm, kurām ir kopīga robeža ar ES;

61. uzsver, cik svarīga ir veterinārā uzraudzība krīzes situācijās un šādu situāciju novēršanā, sniedzot agrīnu brīdinājumu un nekavējoties noskaidrojot ar dzīvniekiem saistītus apdraudējumus; aicina Komisiju šajā sakarā izvērtēt iespēju ieviest lauku saimniecību revīzijas sistēmu attiecībā uz tām saimniecībām, kuras veterinārie speciālisti regulāri neapmeklē;

62. uzsver nepieciešamību efektīvi apmācīt uzņēmējus, veterināro profesiju pārstāvjus un viņu palīgus, kontroles institūcijas un citas kompetentās iestādes, lai viņi varētu ātri atklāt ar dzīvniekiem saistītus apdraudējumus, kā arī aktualizēt ES minimālos standartus veterinārās apmācības jomā, sniegt šādi apmācībai un šo standartu īstenošanas pasākumiem ES līmeņa atbalstu, un cik iespējams ātri saskaņot skolu un augstskolu programmas šajā jomā; šajā sakarā norāda, ka veterināro skolu Eiropas akreditācijas sistēma var palīdzēt sasniegt mērķi — augsta līmeņa veterināro izglītību;

63. stingri atbalsta arvien plašāku ārkārtas vakcināciju (gan supresīvo, gan profilaktisko), kam jārealizējas efektīvākā slimību profilaksē un ierobežošanā saistībā ar slimību izskaušanas pasākumiem; vērs uzmanību uz to, ka efektīvas vakcinācijas sistēmas ieviešanai ir jāgarantē vakcinēto dzīvnieku īpašnieku ienākumi, jo viņiem var rasties problēmas ar vakcinēto dzīvnieku produktu pārdošanu, jānodrošina pienācīgs finansiāls atbalsts, lai mudinātu vakcīnas lietot, kā arī jāpanāk, lai no vakcinētiem dzīvniekiem iegūtiem produktiem netiktu ieviesti nekādi ierobežojumi; turklāt uzskata, ka ļoti svarīgi ir paplašināt ES vakcīnu bankas; tāpat uzskata, ka jāveic visi pasākumi, lai samazinātu veselo dzīvnieku nokaušanu un apglabāšanu, piemēram, veicot pārbaudes par patogēnu klātbūtni dzīvniekos, līdz ar to padarot iespējamu dzīvnieku normālu nokaušanu;

64. atbalsta vakcināciju stratēģijas izstrādi par visām attiecīgajām sugām un slimībām;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu no vakcinētiem dzīvniekiem iegūtu produktu netraucētu apriti, jo tas, ka šādi pasākumi līdz šim nav ieviesti, ir galvenais kavēklis, lai dzīvnieku lipīgo slimību izplatīšanās apkarošanai izmantotu vakcināciju; tāpēc cita starpā aicina aizliegt attiecībā uz vakcinēto dzīvnieku produktiem lietot īpašu patērētājiem paredzētu marķējumu, aicina īstenot efektīvu saziņas stratēģiju par to, ka no vakcinētiem dzīvniekiem iegūtie produkti ir nekaitīgi, kā arī starp valdībām, lauksaimnieku organizācijām, patērētāju organizācijām un mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības uzņēmumiem noslēgt līgumus par vakcinēto dzīvnieku produktu brīvu apriti;

66. uzskata, ka saistībā ar darbībām krīzes draudu gadījumā ir ļoti svarīgi nodrošināt speciālās zināšanas un lietot humānus paņēmienus, ja vajadzības gadījumā jāveic dzīvnieku nokaušana, tādējādi aiztaupot tiem nevajadzīgas ciešanas un atzīstot, ka tie ir dzīvas un jutīgas būtnes;

67. norāda, ka veterinārā medicīna un dzīvnieku vakcīnas ir dzīvnieku veselības elements, un tāpēc kompetences jomas Komisijā ir attiecīgi jāreorganizē;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

4. pīlārs. Zinātne, jauninājumi un pētniecība

68. uzsver zinātnisko pētījumu īpašo lomu dzīvnieku veselības sistēmā, jo tie sevišķi veicina panākumus dzīvnieku slimību novērošanā, diagnozē un kontrolē, kā arī riska analīzē, vakcīnu izstrādē un efektīvu ārstniecības metožu izveidē, kuru pamatā jābūt zinātniskām atziņām; šajā sakarā atgādina Parlamenta veikto grozījumu ES 2008. gada budžetā, palielinot apropriācijas vakcīnu (iezīmēšanas vakcīnu) un pārbaudes metožu izstrādei; aicina Komisiju efektīvi izmantot šīs palielinātās apropriācijas;

69. vērs uzmanību uz to, ka vajadzīgi precīzāki zinātniski pētījumi par barības ietekmi uz dzīvnieku veselību un netieši — arī uz cilvēku veselību;

70. uzskata, ka pētījumi dzīvnieku veselības un labturības jomā atbilstoši 7. pamatprogrammai, kā arī citi pētījumi, kas veikti valstu un ES līmenī, palīdz efektīvāk rīkoties dzīvnieku veselības jautājumos;

71. uzsver, ka ir jānostiprina Kopienas un valstu references laboratoriju tīkls, kas nodarbotos ar dzīvnieku slimību jautājumiem, īpaši izceļot jau esošos tīklus, kā arī pievienojas uzskatam, ka jālieto zinātniski vienkāršas pārbaudes metodes, kuras ir "saskaņotas ar tirdzniecības vajadzībām" (metodes ir pārbaudījusi un akceptējusi OIE un tirdzniecības partneri trešās valstīs);

72. uzsver, ka svarīgi ir apkopot zinātnisko informāciju par dzīvnieku veselību un labturību, un norāda uz nepieciešamību attīstīt ERA-NET un Eiropas tehnoloģiju platformu globālai dzīvnieku veselībai informācijas platformas; ierosina plašāk apmainīties ar informāciju par jauno un attīstībā esošo diagnostikas metožu (piemēram, *Polymerase* ķēdes reakcija) priekšrocībām un trūkumiem, un izmantot tās dzīvnieku un cilvēku labā gan dzīvnieku aizsardzības jomā, gan drošas pārtikas piegādē cilvēkiem visā pasaulē, jo īpaši jaunākajās dalībvalstīs;

73. uzsver, cik svarīga ir saziņa ar patērētājiem, lai nodrošinātu viņu izpratni par dzīvnieku slimību izplatīšanos un to milzīgo ietekmi, kā arī to nozīmi saistībā ar drošas pārtikas piegādi;

74. pauž stingru pārliecību, ka ir jāaizliedz dzīvnieku klonēšana saimnieciskos nolūkos;

75. pauž bažas, ka Eiropas standartus varētu samazināt imports no trešām valstīm, kurās lauksaimniekiem nav tādu pienākumu attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību; prasa Komisijai izpētīt veidus, kā varētu novērst šādu trešo valstu konkurenci, tostarp apsverot importa pasākumus, kā arī ierosinot apspriest šo jautājumu attiecīgā PTO forumā;

76. uzskata, ka sabiedrības uzticību ES dzīvnieku veselības režīmam var graut kavēšanās veikt pasākumus, lai nodrošinātu Brazīlijas liellopu gaļas importu tikai no tādiem liellopiem, kurus neapdraud mutes un nagu sērga;

77. aicina Komisiju nodrošināt, lai PTO sarunu rezultāti nemazinātu Eiropas lauksaimnieku spēju saglabāt un uzlabot dzīvnieku veselības un labturības standartus; uzskata, ka iespēja attiecināt vienādas prasības gan attiecībā uz importētājiem, gan Eiropas ražojumiem ir svarīgākais faktors, lai panāktu līdzsvarotu sarunu iznākumu;

78. aicina Komisiju nodrošināt, ka pēc PTO sarunām olas tiktu klasificētas kā paaugstināta riska ražojums, un tā tiktu saglabāti panākumi, kādi šajā nozarē gūti attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību;

79. pauž bažas, ka arvien vairāk pierādījumu apliecina saistību starp augošo starptautisko tirdzniecību ar dzīvnieku putniem un mājputnu ražojumiem un to, ka attīstās un izplatās slimības, piemēram, putnu gripa; prasa Komisijai izpētīt šos pierādījumus un vajadzības gadījumā iesniegt priekšlikumus atbilstošiem pasākumiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 22. maijs

80. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ievērot PTO saistības attiecībā uz sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, taču uzskata, ka tam nevajadzētu traucēt iespēju — un tas jo īpaši pieļaujams atbilstoši PTO Nolikuma par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu — ieviest tādas pasākumus, kuri sekmē augstākus aizsardzības standartus, ja tie ir zinātniski pietiekami pamatoti; turklāt uzskata, ka ir svarīgi mudināt pieņemt šādus pasākumus starptautiskā līmenī, lai veicinātu augšupvērstu konvergenci;

81. uzskata, ka jaunās paaudzes brīvās tirdzniecības nolīgumos ar Indiju, Koreju un Dienvidaustrumu Āzijas valstīm jābūt iekļautai līdzsvarotai sadaļai par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem un dzīvnieku labturību;

82. aicina Komisiju visās attīstības programmās iekļaut dzīvnieku veselības un labturības jautājumus, lai nodrošinātu atbilstību gan iekšējai pieejai, gan attiecinātu šādas politikas priekšrocības arī uz partnervalstīm;

83. mudina Komisiju noslēgt veterināros protokolus ar perspektīvajiem eksporta tirgiem, piemēram, Ķīnu;

*
* *

84. uzsūdz priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

ES stratēģija attiecībā uz Orhūsas konvencijas Pušu trešo sanāksmi

P6_TA(2008)0236

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Orhūsas konvencijas Pušu trešo sanāksmi Rīgā

(2009/C 279 E/21)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 1998. gada 25. jūnijā pieņemto Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem un ņemot vērā, ka 2008. gada 11.—13. jūnijā Rīgā, Latvijā, notiks konvencijas Pušu trešā sanāksme (MOP-3),

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas iesniegto mutisko jautājumu B6-0157/2008,

— ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,

A. tā kā 2001. gada 30. oktobrī stājās spēkā Orhūsas konvencija;

B. tā kā 2008. gada jūnijā apritēs šīs konvencijas desmitā gadadiena;

C. tā kā 2005. gada 17. februārī Eiropas Kopiena ratificēja Orhūsas konvenciju ⁽¹⁾, un tā ir ratificēta visās Kopienas dalībvalstīs, izņemot vienu;

D. tā kā patlaban Orhūsas konvencijas dalībvalstu skaits ir sasniedzis 41 valsti;

(¹) Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.).